

הַיַּעֲבִ"ץ – רַבִּי יַעֲקֹב עֲמֵדִין

הָרַב הַגָּדוֹל שֶׁהִדְפִּיס בְּעֶצְמוֹ אֶת הַסִּידוּר!

סֵפּוֹר מוֹפְלָא עַל אֲהַבַת ה', לְמוֹד תּוֹרָה, וְאַהֲבַת הָאָמֶת.

לפני החמם צבי.

לפני כ-300 שנה, בעיר
אלטונה שבגרמניה, נולד
ילד מיוחד בשם יעקב.

היה לו אב צדיק וגדול,
שנקרא "החכם צבי".

מאביו הוא למד את
תורת ה' הקדושה.

מילדותו היה רבי יעקב
מלא באהבת ה' עצומה!

רַבִּי יַעֲקֹב גָּדֵל וְהַפֶּךְ לְאַחַד מִגְדוּלֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל.
הוא הָיָה יָדוּעַ בְּכִנּוּיָו: הַיַּעֲב"ץ (יַעֲקֹב בֶּן צָבִי).
הוא אָהַב לַחְקֹר אֶת הַתּוֹרָה, וְכָתַב יוֹתֵר מִשְּׁשִׁים סְפָרִים!
כָּל סֵפֶר הָיָה כְּמוֹ שִׁיר שֶׁל הוֹדָיָה לְבוֹרֵא עוֹלָם.

רַבִּי יַעֲקֹב לֹא פָחַד
מֵאִישׁ, רַק מֵה' יִתְבָּרַךְ.

בְּאוֹתָם יָמִים, הָיוּ אֲנָשִׁים
שֶׁהִפִּיצוּ שְׁקָרִים עַל הַתּוֹרָה
(תְּנוּעַת שַׁבְּתִי צָבִי).

הֵי־עַב"ץ עָמַד כְּמוֹ אֲרִי,
וְנִלְחַם בְּתַקִּיפוֹת לְמַעַן הָאֱמֶת!

הוּא לִמַּד אֶת הָעָם שֶׁרַק
תּוֹרַת מֹשֶׁה הִיא הָאֱמֶת.

בשנת ה'תפ"ח (1728), קבל היעב"ץ הזמנה חשובה. אנשי העיר 'עמדין' בקשו ממנו להיות רב העיר!
מאז, כלם קראו לו: רבי יעקב עמדין. הוא הנהיג את הקהילה באמונה ובתפלה.

אך לאחר ארבע שנים,
רבי יעקב הרגיש משהו
בלבו. כשאדם הוא רב
שמקבל משכורת, הוא לפעמים
חשש להגיד את כל האמת
האמת לאנשים.
רבי יעקב רצה להיות אדם
חפשי, שתלוי רק בה! הוא
עזב את ההרבנות, וחזר
לעירו אלטונה.

רַבִּי יַעֲקֹב הָיָה אָדָם שְׂמֵחַ שְׂאֵהֵב לְהוֹדוֹת לַה' .
הוּא אָף אָמַר הִלְצָה מְשִׁמַּחַת לְמַקְרָבִיו:
"כְּמוֹ שְׂמֵבָרְכִים כָּל בֶּקָר 'שְׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד' ... אֲנִי מְבָרֵךְ
כָּל יוֹם 'בָּרוּךְ שְׁלֹא עָשִׂנִי אֶבֶת דִּין'!"
הוּא הָיָה מְאוֹשֵׁר מֵהַחֵשׁ לַעֲבֹד אֶת ה' בְּאַמֶּת.

האם העבודה בחנות הפריעה לו ללמד תורה? כלל לא!

האם העבודה בחנות
הפריעה לו ללמד תורה?
כלל לא!

רבי יעקב עשה עסק חכם
עם הזמן שלו: את השעות
הכי טובות, צלולות ומאירות
של היום – הוא הקדיש אך
ורק ללמוד תורה ולכתיבת
ספרים קדושים.

וְאִז, הַיַּעֲבֹץ רָצָה לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרָיו כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים.
מָה הוּא עֹשֶׂה? הַמְצָאָה מְדֵהִימָה!
הוּא בִקֵּשׁ אֲשׁוּר מֵהַשְׁלֵטוֹן, וּפָתַח בֵּית דְּפוּס עֲבָרִי...
מִמֶּשׁ בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלוֹ!

הַקָּמַת בֵּית דָּפוּס
בַּבַּיִת עָלְתָה הוֹן רַב –
כָּסֶף רַב מְאוּד!
אֶךְ לְרַבִּי יַעֲקֹב זֶה
לֹא חָשׁוּב. כָּל כַּסְפּוֹ
הָיָה לְמַעַן ה'.

עֲכָשׂוּ הוּא יָכוֹל הָיָה
לְהַדְפִּיס אֶת עֲשָׂרוֹת
סִפְרָיו לְבֵד, בְּלִי שְׂאֵף
אֶחָד יִגִּיד לוֹ מָה לְכַתֵּב
וּמָה לְחַשֵּׁב.

יצירת הפאר שהדפוס היתה: סדור "עמודי שמים!"
זהו סדור מיוחד במינו, המלא בפרושים מדהימים.
יש בו הלכות, מנהגים, והסברים מאירים לכל תפלה.
עד היום הוא מוכר בשם: "סדור היעב"ץ."

היעב"ץ היה גם סמל לכבוד אב.
כאשר נפטר אביו, "החכם צבי",
בעיר לבוב שבאוקראינה, נסע רבי
יעקב דרך ארכה כדי להספיד את
אביו. הוא גם הדפיס את הספד כדי
שכולם ילמדו מצדקת אביו.

הַסְפָּרִים שֶׁהִדְפִּיס בְּסֻלּוֹן בֵּיתוֹ
עָבְרוּ מְדוּר לְדוּר.

גַּם הַיּוֹם, יְהוּדִים רַבִּים וַיִּלָּדִים
מִתְפַּלְלִים מִ"סְדוּר בֵּית יַעֲקֹב".

כָּל מְלָה וּמְלָה בְּסִידוּר מְלֵאָה
בְּאַהֲבַת ה', וְעוֹזֶרֶת לַתְּפִלוֹת
שָׁלוֹ לַעֲלוֹת לְכֶסֶּא הַכְּבוֹד!

מָה אֲנַחֲנוּ לּוֹמְדִים מֵהַיַּעַב"ץ?

1. אָדָם יָכוֹל לַעֲבֹד לְפָרְנָסָתוֹ, וְעַדִּין לִהְיוֹת צַדִּיק וְגָדוֹל בַּתּוֹרָה כְּשֶׁהוּא מִקְדִּישׁ לַה' אֶת שְׁעוֹתָיו הַטּוֹבוֹת בְּיוֹתֵר.
2. הָאֱמֶת וְאַהֲבַת ה' חֲשׁוּבִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכְבוֹד אוֹ מִשָּׁרָה חֲשׁוּבָה. שְׂנִיזָכָה תָּמִיד לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת!